

Publicerad 2010-08-31 23:34 av Cattie

Och han drack

Töm, töm min giftbägare hånskrattar livet i hans öra. Pinan sinar aldrig. Drick av giftet som förtär men aldrig dödar. Nåden bor inte i det här glaset.

Aldrig försvinner smärtan på de brännskadades hud. Den som inte förkolnat utan måste lysa blodröd mot den svarta natten.

Han rasar i tortyrkammaren. Gå och dröp dig själv Satan. Drick ditt eget gift. Sen krossar han bägaren. Kastar i ursinne glasskärvor och giftbrygd omkring sig. På E4.ans pissgulsbelysta väg bana, på den sura käringen på Konsum, på det söndagsflanerande paret som går med högt uppdragna ben på trottoaren, rädda för rännstenssmutsen. På hela den äckliga världen slungar han giftet som de supit honom under bordet med. Men den sista droppen spar han till sig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cattie med Poeter.se id #34572 innehar upphovsrätten